

Arrest

nr. 340 557 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 4 maart 2021 aan in België en dient op 5 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 mei 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest nr. 301 674 van 16 februari 2024.

1.3. Op 28 maart 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“WEIGERING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS EN WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS

K. , Z. (..)

Nationaal nummer: xxxxxxxxx

CG nummer: xxxxxxx

DVZ nummer: xxxxxxx

Asielaanvraag: 05/03/2021

Overdracht CGVS: 08/12/2021

Op 03/04/2023 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 08:33 tot 11:35 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester D. J. (..) (vervanger van meester V. E. D. (..)), was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

Op 7 augustus 2024 werd u gehoord door het CGVS van 09:22 tot 10:33. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester D.A. (..) (vervanger van meester P.J. (..)), was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart een 29 jaar oude Afghaan te zijn, Pashtoun te zijn van etnische afkomst en soennitisch moslim te zijn. U bracht uw hele leven door in het 16e vluchtelingenkamp te Haripur, Pakistan. U woonde er samen met uw vader, moeder, oom, broers en zussen. U ging niet naar school in Pakistan, en begon op 18-jarige leeftijd fruit te verkopen. U deed dit – samen met drie andere Afghaanse jongens – zo'n 10 jaar lang.

Uw familie woont al 50 jaar in Pakistan. 25 jaar geleden geraakten ze verwickeld in een grondconflict met S. A. (..), de oom van uw vader. Door het conflict verliet uw grootvader het land. Uw vader had het land voordien al verlaten. Het conflict handelt over een landbouwgrond gelegen in Karabach, provincie Kabul. 5 maanden na het ontstaan van het conflict stelde uw vader een jirga voor aan de tegenpartij, waarop hij terugging naar Afghanistan. Hij had als doel het conflict op te lossen en de grond terug te nemen om er zelf groenten op te kweken. Aangekomen in Afghanistan ontstond er een conflict waarin uw oom – die ook meegereisd is – geraakt werd door een kogel. De zoon van S. A. (..) werd ook geraakt en kwam om het leven. Wanneer uw vader aankwam in Afghanistan, ook ongeveer 5 maanden na de start van het conflict, ontving hij via een bericht een dreigement van S. A. (..). Hij dreigde dat hij niemand van de familie zou laten leven, zelfs het jongste kind niet.

Als vluchteling werd u slecht behandeld in Pakistan. U had er problemen met de politie. In 2019 verliet u het land en trok richting België. Na 2,5 jaar reizen kwam u hier aan op 4 maart 2021, waarop u de dag nadien een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele Proof of Registration kaart (PoRkaart) voor, alsook een kopie van de kaart van uw vader, moeder en zussen.

Op 9 mei 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) besloot de beslissing te vernietigen op 16 februari 2024, dit omdat er negatieve indicaties zijn wat betreft uw voorgehouden identiteit, nationaliteit, herkomst, familiaal netwerk en de afgelegde reisweg (arrestnummer 301674).

Op 7 augustus 2024 werd u opnieuw uitgenodigd op het CGVS voor een persoonlijk onderhoud. U stelt bij uw eerder afgelegde verklaringen te blijven. U legde nieuwe stukken neer: 10 foto's van uw overleden oom en twee filmpjes waarop uw overleden oom te zien zou zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud stelt u psychologische problemen te hebben. U gevraagd naar wat deze problemen precies inhouden verklaart u hoofdpijn, stress en zelfmoordgedachten te hebben, alsook bent u depressief (CGVS 03/04/2023 (hierna CGVS 1) p. 3). U heeft hier echter nog geen arts voor geconsulteerd. Er zou iets misgegaan zijn met uw afspraak (CGVS 1 p. 2). U gevraagd wat het CGVS voor u kan doen om het gesprek gemakkelijker te laten verlopen, stelt u dat u hoofdpijn krijgt als u veel moet praten. De protection officer benadrukt haar best te doen om het gesprek zo rustig mogelijk te laten verlopen en stelt dat u om een pauze mag vragen wanneer u dat zelf nodig acht (CGVS 1 p. 3). Er is een pauze genomen, maar u hebt op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze gevraagd (CGVS 1 p. 13). Na het persoonlijk onderhoud zou u een nieuwe afspraak bij de psycholoog inplannen. Hierna zou u ook de nodige medische documenten overmaken. Er werd u meermaals gewezen op het feit dat het belangrijk is deze documenten over te maken (CGVS 1 p. 11 en 20). Echter werden er tot op heden geen documenten ontvangen.

Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u wederom te kampen met mentale problemen, alsook met geheugenproblemen. U verklaart intussen afspraken te hebben gehad met uw huisarts en met een psycholoog. U had de stukken niet bij tijdens het persoonlijk onderhoud, maar u zou ze nadien nog overmaken (CGVS 07/08/2024 (hierna CGVS 2) p. 2). Tot op heden heeft het CGVS geen stukken mogen ontvangen. Er kan niet anders dan besloten worden dat u vervalft in blote bewering. Hoe dan ook, u werd

er opnieuw op gewezen dat u om een pauze mocht vragen wanneer u dat nodig zou achten. Daarnaast werd er ook gevraagd wat de PO voor u kon doen zodat het persoonlijk onderhoud wat gemakkelijker zou verlopen. U geeft aan dat er niets voor u gedaan kon worden; u zou gewoon een goed interview afleggen waardoor u een positieve beslissing zou krijgen (CGVS 2 p. 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 & 2 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Zo legt u allereerst geen enkel stuk neer ter staving van uw identiteit en uw nationaliteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (vragenlijst CGVS punt 1) werd u nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is een identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in elk verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat hij er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. U verklaart simpelweg geen identiteitsdocumenten te hebben (CGVS 2 p. 3-4), hetgeen een blote bewering betreft. Het ontbreken van een geldig, origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Dat de twijfel over uw identiteit gegrond is, blijkt uit documenten van Bulgarije. Zo verklaarde u daar de naam H. H. R. (...) te dragen, geboren op (...) augustus 2001 (Dublin Unit Bulgaria). Uit uw voorgelegde PoR-kaart blijkt dezelfde naam als in België, maar volgens de kaart zou u dan weer geboren zijn in 1993 (document 1). Dit is tegenstrijdig met uw verklaarde geboortedatum in België, namelijk (...) januari 1996. Bovendien beweerde u op het moment van het eerste persoonlijk onderhoud (3 april 2023) 29 jaar oud te zijn, dus geboren in 1994 (CGVS 1 p. 5), wat niet strookt met uw beweerde geboortedatum.

Voorts bent u ook niet in staat enig bewijsstuk neer te leggen dat de nationaliteit van uw familieleden staaft. U verklaart dat uw beide ouders in Afghanistan geboren zijn en de Afghaanse nationaliteit nog steeds zouden bezitten. U bent echter niet in staat ook maar een Afghaans document – zoals een taskara, een geboorteakte, hun huwelijksakte - van hen neer te leggen om deze bewering te staven. (CGVS 2 p. 4-5).

Wat betreft uw PoR-kaart dient het volgende te worden vastgesteld. Uit de bijgevoegde informatie (zie blauwe map) blijkt dat er aanzienlijke fraude plaatsvindt met PoR-kaarten; er circuleren veel vervalste PoR-kaarten. Dit blijkt ook uit de kaart die u neerlegde. U heeft bij DVZ en op het CGVS verklaard dat uw moeder B. S. (...) heet (verklaring DVZ – vraag 13 en CGVS 2 p. 4). Echter, uit uw PoR-kaart blijkt een andere naam: N. H. G. (...) (COI Case). Toen u hiermee werd geconfronteerd, gaf u aan dat dit de naam van haar vader is. Deze verklaring biedt echter geen rechtvaardiging voor het feit dat er een geheel andere naam op neergeschreven staat dan die van uw moeder. Dat het de naam van haar vader zou zijn, betreft ook een blote bewering. Daarnaast heeft u verklaard dat u nooit onderwijs heeft genoten, terwijl uit uw PoR-kaart blijkt dat u wel degelijk onderwijs heeft gevolgd. De PoR-kaart is niet in staat de eerdergenoemde twijfels over uw

identiteit en nationaliteit weg te nemen. De PoR-kaarten die u van uw familieleden neerlegt, dragen niet bij ter staving van uw identiteit.

Middels uw verklaringen maakt u eveneens niet aannemelijk en geloofwaardig dat u een staatsburger van Afghanistan bent.

U verklaart nooit in Afghanistan te zijn geweest (CGVS 2 p. 11). Naast het feit dat dit een blote bewering betreft, biedt dit geen rechtvaardiging voor uw ontoereikende kennis over het land. U stelt dat u uw hele leven in een Afghaans vluchtelingenkamp in Pakistan heeft gewoond met uw Afghaanse familie en andere Afghaanse Pashtounen (CGVS 1 p. 7). Toen u werd gevraagd wat uw ouders u vertelden over de cultuur en gewoontes in Afghanistan, gaf u slechts een oppervlakkig antwoord: dat het goede mensen zijn in een goed land, maar dat jullie niet konden terugkeren wegens vijandigheid. U werd gewezen op de ontoereikendheid van uw verklaringen en aangemoedigd om meer te vertellen over het weer, het eten, de cultuur en de activiteiten van uw ouders. Uw antwoord hierop was dat het in Afghanistan goed weer was en dat er water was (CGVS 2 p. 11). Wat betreft het beroep van uw vader, komt u niet verder dan te stellen dat hij in Afghanistan "een kar" had. U gaf aan de Afghaanse kalender niet te kennen, omdat uw vader u daar nooit iets over had verteld (CGVS 2 p. 11). Toen u werd gevraagd om enkele districten in Afghanistan op te sommen, noemde u Kunduz, wat een provincie is. Vervolgens noemde u Mazar (Mazar-e-Sharif), wat een grote stad is (zie blauwe map). U sloot af door te stellen dat Tadzjikistan en Oezbekistan ook districten in Afghanistan zijn. U verklaarde geen provincies te kennen (CGVS 2 p. 12). Uw ontoereikende kennis over Afghanistan overtuigt het CGVS er niet van dat u de Afghaanse nationaliteit bezit.

Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat u ook over uw reisweg contradictorische verklaringen aflegt. Uw verklaring, namelijk dat u in 2019 Pakistan verlaten heeft (CGVS 1 p. 19), strookt niet met uw EUODAC-hit. Daaruit blijkt dat uw vingerafdrücken reeds in 2018 genomen werden in Bulgarije. U geconfronteerd met dit gegeven, bevestigt u dat u in 2018 in Bulgarije was, maar blijft u volharden dat u Pakistan pas in 2019 verliet (CGVS 1 p. 9). Ook stelt u in Roemenië en Bulgarije geen verzoek om internationale bescherming ingediend te hebben (CGVS 1 p. 10). Opnieuw blijkt uit uw EUODAC-hit iets anders, namelijk dat uw vingerafdrücken wel genomen werden in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Bovendien stelt u in 2019 in Roemenië geweest te zijn (CGVS 1 p. 9), terwijl uit uw EUODAC-hit blijkt dat u daar pas in 2021 vingerafdrücken gaf.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw identiteit, uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, noch aan subsidiaire bescherming.

De 10 foto's van uw overleden oom – al is het ook niet duidelijk wie de persoon op de foto's is -, alsook de twee filmpjes van hem kunnen boven staande appreciatie niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt"

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerst – en enig – middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 62 en 39/2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de algemene beginselen van bestuur, inclusief van redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht*”.

3.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij het verzoekschrift geen stavingsstukken en zij noch de verwerende partij hebben enige aanvullende nota neergelegd.

3.3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

3.4.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Verwijzingen naar een arrest van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.5. Voorafgaande opmerkingen

3.5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partij duidt, waar zij de schending aanvoert van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur”*, niet welk(e) beginsel(en) zij benevens de zorgvuldigheids-, de redelijkheids- en de motiveringsplicht geschonden acht. Evenmin preciseert zij waaruit de schending zou bestaan. Zij laat tevens na te duiden hoe de commissaris-generaal met de bestreden beslissing artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet dat betrekking heeft op de Raad zou kunnen geschaad hebben. Bijgevolg worden voormelde schendingen niet dienstig aangevoerd.

3.5.2. Verder wijst de Raad erop dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor wat betreft artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd waarbij dit besluit omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat

het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond. Hetzelfde geldt voor wat betreft de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.5.3. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijken te geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (Parl.St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud stelt u psychologische problemen te hebben. U gevraagd naar wat deze problemen precies inhouden verklaart u hoofdpijn, stress en zelfmoordgedachten te hebben, alsook bent u depressief (CGVS 03/04/2023 (hierna CGVS 1) p. 3). U heeft hier echter nog geen arts voor geconsulteerd. Er zou iets misgegaan zijn met uw afspraak (CGVS 1 p. 2). U gevraagd wat het CGVS voor u kan doen om het gesprek gemakkelijker te laten verlopen, stelt u dat u hoofdpijn krijgt als u veel moet praten. De protection officer benadrukt haar best te doen om het gesprek zo rustig mogelijk te laten verlopen en stelt dat u om een pauze mag vragen wanneer u dat zelf nodig acht (CGVS 1 p. 3). Er is een pauze genomen, maar u hebt op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze gevraagd (CGVS 1 p. 13). Na het persoonlijk onderhoud zou u een nieuwe afspraak bij de psycholoog inplannen. Hierna zou u ook de nodige medische documenten overmaken. Er werd u meermaals gewezen op het feit dat het belangrijk is deze documenten over te maken (CGVS 1 p. 11 en 20). Echter werden er tot op heden geen documenten ontvangen.

Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u wederom te kampen met mentale problemen, alsook met geheugenproblemen. U verklaart intussen afspraken te hebben gehad met uw huisarts en met een psycholoog. U had de stukken niet bij tijdens het persoonlijk onderhoud, maar u zou ze nadien nog overmaken (CGVS 07/08/2024 (hierna CGVS 2) p. 2). Tot op heden heeft het CGVS geen stukken mogen ontvangen. Er kan niet anders dan besloten worden dat u vervalt in blote beweringen. Hoe dan ook, u werd er opnieuw op gewezen dat u om een pauze mocht vragen wanneer u dat nodig zou achten. Daarnaast werd er ook gevraagd wat de PO voor u kon doen zodat het persoonlijk onderhoud wat gemakkelijker zou verlopen. U geeft aan dat er niets voor u gedaan kon worden; u zou gewoon een goed interview afleggen waardoor u een positieve beslissing zou krijgen (CGVS 2 p. 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Voor zover verzoekende partij blijkens haar betoog op pagina 8 in haar verzoekschrift het met voormelde motivering niet eens is, verwijst de Raad naar zijn bespreking *sub* 3.6.3.. Verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan voormelde motivering die steun vindt in het administratief dossier.

3.6. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.6.1. Zoals de verzoekende partij op goede gronden stelt heeft de Raad een eerdere weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal vernietigd bij arrest nr. 301 674 van 16 februari 2024. Deze vernietiging rustte op de volgende overwegingen:

(..)

2.2.5. De Raad benadrukt dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat uit het geheel van verzoekers verklaringen en de stukken die hij voorlegt negatieve indicaties blijken met betrekking tot zijn medewerkingsplicht.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd:

“Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid bij voorbaat reeds ondermijnd door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen in het buitenland. Zo blijkt uit documenten van Bulgarije dat u daar verklaarde de naam H. H. R. (...) te dragen, geboren op (...) augustus 2001 (Dublin Unit, Bulgarije). Uit uw voorgelegde PoR-kaart blijkt dezelfde naam als in België, maar volgens de kaart zou u dan weer geboren zijn in 1993 (document 1). Dit in tegenstrijd met uw verklaarde geboortedatum in België, namelijk (...) januari 1996. Bovendien beweert u op het moment van het persoonlijk onderhoud (3 april 2023) 29 jaar oud te zijn (CGVS p. 5), wat niet strookt met uw beweerde geboortedatum.

Bovendien stipt het CGVS graag aan dat uit de uitlezing van uw PoR-kaart blijkt uw moeder een andere naam draagt dan deze die u tijdens uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeld heeft (COI Case en verklaring DVZ vraag 13).

U stelt geen contact meer te hebben met uw familieleden in Pakistan. U zou hun nummer niet hebben (CGVS p. 5). U bent wel in staat de PoR-kaarten van uw familieleden voor te leggen en stelt deze na het interview bij DVZ ontvangen te hebben van uw neef die in hetzelfde vluchtelingenkamp als uw familie verblijft (CGVS p. 13). Het is weinig aannemelijk dat uw neef de telefoon niet zou willen doorgeven aan uw ouders (CGVS p. 13-14). U zou ook aan diezelfde neef het nummer van uw ouders kunnen vragen, zodat u zelf contact met hen kan opnemen. U stelt ook opnieuw contact op te kunnen nemen met diezelfde neef om de eigendomsakte van de grond waarover het conflict gaat te bemachtigen (CGVS p. 17). Er kan geconcludeerd worden dat u wel nog contact heeft met uw Afghaanse familie in Pakistan. Het feit dat u hierover liegt, tast de geloofwaardigheid van uw afgelegde verklaringen aan.

(..)

U legt verwarrende verklaringen af over de locatie van uw familieleden op het moment van het ontstaan van het conflict. Allereerst beweert u dat niemand van uw familie, zowel uw ouders als grootouders, ooit in Afghanistan was (CGVS p. 6). Wanneer u gevraagd wordt naar welke generatie het land dan precies verlaten heeft, verklaart u: “Ze hebben Afghanistan lang geleden verlaten. Mijn vader en grootvader.”. Uit deze verklaring blijkt dat uw vader en grootvader wel ooit in Afghanistan waren. Later stelt u dan weer dat - op het moment van het ontstaan van het grondconflict - uw hele familie in Pakistan verbleef (CGVS p. 18). Echter blijkt uit de bevraging van uw relaas dat de reden van het vertrek van uw vader en grootvader uit Afghanistan kwam door een vijandschap, met name een grondconflict (CGVS p. 6, 19). De vaststelling van deze tegenstrijdige verklaringen tast uw geloofwaardigheid aan. Bovendien verliet uw vader reeds voor uw grootvader het land. Daar u stelt dat de reden van het vertrek van uw grootvader de start van het grondconflict betreft, is het onverklaarbaar waarom uw vader dan al in Pakistan verbleef, daar zijn vluchtreden ook het grondconflict betreft (CGVS p. 19).

(..)

Ook over uw reisweg legt u contradictorische verklaringen af. Uw verklaring, namelijk dat u in 2019 Pakistan verlaten heeft (CGVS p. 19), strookt niet met uw EURODAC-hit. Daaruit blijkt dat uw vingerafdrukken reeds in 2018 genomen werden in Bulgarije. U geconfronteerd met dit gegeven, bevestigt u dat u in 2018 in Bulgarije was, maar blijft u volharden dat u Pakistan pas in 2019 verliet (CGVS p. 9). Ook stelt u in Roemenië en Bulgarije geen verzoek om internationale bescherming ingediend te hebben (CGVS p. 10). Opnieuw blijkt uit uw EURODAC-hit iets anders, namelijk dat uw vingerafdrukken wel genomen werden in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Bovendien stelt u in 2019 in Roemenië geweest te zijn (CGVS p. 9), terwijl uit uw EURODAC-hit blijkt dat u daar pas in 2021 vingerafdrukken gaf.”

Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over haar naam en leeftijd doet afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen. Zoals hoger reeds besproken kan verzoekende partij niet overtuigen met een verwijzing naar mentale problemen om deze leugenachtige verklaringen te verschonen.

Verder kan ook van een laaggeschoold persoon redelijkerwijze worden verwacht dat die eenduidige verklaringen kan afleggen over essentiële elementen van zijn identiteit, waaronder zijn eigen naam en leeftijd. De discrepantie tussen de in Bulgarije verklaarde leeftijd en de op de PoR-kaart vermelde leeftijd is bovendien dermate groot, met name acht jaar, dat dit geenszins kan verklaard worden door laaggeschooldheid. Dit temeer verzoekende partij in België andermaal een andere geboortedatum opgaf.

Ook de vaststelling dat verzoekende partij een andere naam van haar moeder opgaf dan de naam die blijkt uit de voorgelegde PoR-kaart (Verklaring DVZ, 4 mei 2021, vraag 13 en CGVS, Map 6, Landeninformatie, stuk 3, COI Case AFG/PAK2023-008, 25 april 2023) doet terecht twifelen aan het relaas van verzoekende partij. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat de protection officer niet grondig heeft doorgevraagd over de familieleden van verzoekende partij. De weinige vragen die wel dienaangaande werden gesteld leverden bovendien zeer vage en niet-doorleefde antwoorden op (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), 3 april 2023, p. 6-8). In dit verband is het tevens opvallend dat verzoekende partij geen duidelijk zicht kan bieden op de herkomst van haar ouders, behoudens het feit dat zij afkomstig zijn van Kabul Karabach (CGVS, NPO, 3 april 2023). Er kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekende partij, die beweert haar hele leven in een Afghaans vluchtelingenkamp in Pakistan te hebben geleefd met familie en andere Afghaanse Pashtounen (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 7), toch enige notie heeft van de herkomst van haar ouders en zo dus ook haar eigen herkomst. Dit alles temeer nog in het licht van de weigerachtige houding van verzoekende partij om de eigendomsakte van de grond in Afghanistan van haar familie over te maken (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 17).

Uit de vage en niet-doorleefde verklaringen van verzoekende partij over haar familie kan naar oordeel van de Raad niet komen vast te staan dat er daadwerkelijk een familielink is. Dit alles temeer in het licht van de vaststelling dat – door te verklaren dat zij geen contact meer heeft met haar familie in Pakistan terwijl zij stelt wel nog contact te hebben met een neef aldaar die in hetzelfde vluchtelingenkamp verblijft als haar familie (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 5, 13-14) en er aldus redelijkerwijze kan aangenomen worden dat zij zich ook in verbinding kan stellen met haar familie aldaar – verzoekende partij bewust verzaakt aan haar medewerkingsplicht.

Voorgaande vaststellingen worden verder versterkt door het gegeven dat verzoekende partij ook geen eenduidige verklaringen weet af te leggen over de locatie van haar familie op het moment van het ontstaan van het grondconflict. Zo beweert verzoekende partij eerst dat niemand van haar familie (met inbegrip van ouders en grootouders) ooit in Afghanistan was om dan eveneens te stellen, volledig in tegenspraak hiermee, dat haar vader en grootouders lang geleden Afghanistan hebben verlaten, waarmee zij aldus aangeeft dat deze wel ooit in Afghanistan hebben verbleven (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 6). Dat haar verklaringen dienaangaande geenszins coherent zijn, blijkt eveneens uit de pertinente motivering: “Later stelt u dan weer dat - op het moment van het ontstaan van het grondconflict - uw hele familie in Pakistan verbleef (CGVS p. 18). Echter blijkt uit de bevraging van uw relaas dat de reden van het vertrek van uw vader en grootvader uit Afghanistan kwam door een vijandschap, met name een grondconflict (CGVS p. 6, 19). De vaststelling van deze tegenstrijdige verklaringen tast uw geloofwaardigheid aan. Bovendien verliet uw vader reeds voor uw grootvader het land. Daar u stelt dat de reden van het vertrek van uw grootvader de start van het grondconflict betreft, is het onverklaarbaar waarom uw vader dan al in Pakistan verbleef, daar zijn vluchtreden ook het grondconflict betreft (CGVS p. 19).”

Het vermoeden dat verzoekende partij geen zicht wil bieden op haar werkelijke (familiale) achtergrond, identiteit, nationaliteit en herkomst wordt verder versterkt door de vaststelling dat zij ook zeer tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar reisweg. Zo stelt de commissaris-generaal op pertinente wijze vast dat haar verklaring dat zij in 2019 Pakistan heeft verlaten geenszins strookt met de objectieve gegevens zoals die blijken uit de Eurodac-hit die aantonen dat haar vingerafdrukken reeds in 2018 werden genomen in Bulgarije.

Ook haar verklaringen omtrent het niet ingediend hebben van een verzoek om internationale bescherming in andere Europese lidstaten en het tijdstip van haar verblijf aldaar blijken leugenachtig gelet op de Eurodac-hit. Met betrekking tot de PoR-kaart die verzoekende partij heeft voorgelegd als zou deze aan haar toebehoren en de kopieën van de PoR-kaarten waarvan verzoekende partij aangeeft dat zij aan haar vader, moeder en zussen toebehoren dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar identiteit en haar familiale samenstelling niet op onomstotelijke wijze aantoont en verzoekende partij voormelde documenten aldus niet op onomstotelijke wijze weet te linken aan haar persoon, temeer uit de in het rechtsplegingsdossier beschikbare informatie blijkt dat niet kan uitgesloten worden dat een persoon op één of andere manier een PoR-kaart heeft verkregen van iemand anders en zich als deze persoon voordoet (CGVS, Map 6, Landeninformatie, stuk 1, COI Focus, Iran/Pakistan Afghaanse vluchtelingen – documentenfraude, 25 mei 2020 (update), p. 9) en de Raad eveneens opmerkt dat wat kopieën betreft, de bewijswaarde daarvan relatief is gezien zij gemakkelijk door knip- en plakwerk kunnen gemanipuleerd worden. Dat verzoekende partij de voorgelegde documenten niet weet te linken aan haar persoon blijkt bovendien temeer nu, naast de reeds gedane vaststellingen supra, verzoekende partij verklaarde niet naar school te zijn geweest in het kamp, terwijl uit de uitlezing van de PoR-kaart blijkt dat de persoon aan wie de PoR-kaart toebehoort wel degelijk naar de lagere school in het kamp ging (CGVS, Map 6, Landeninformatie, stuk 3, COI Case AFG/PAK2023-008, 25 april 2023: “Education Level: Grade 1-6 Primary”).

Voormelde vaststellingen vormen negatieve indicaties met betrekking tot de voorgehouden identiteit, nationaliteit, herkomst, familiaal netwerk en afgelegde reisweg van verzoekende partij.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijke onderhouden slechts beperkt ondervraagd is geweest omtrent haar herkomst en haar leefomgeving en dagdagelijks leven in Pakistan als Afghaans vluchteling. Bovendien is er in het rechtsplegingsdossier geen landeninformatie voorhanden om de beperkte verklaringen van verzoekende partij in dit verband aan af te toetsen.

De Raad acht nader onderzoek van het beweerde verblijf in een vluchtelingenkamp in Pakistan van verzoekende partij en van haar vroegere en/of actuele (familiale) banden met Afghanistan noodzakelijk om een correcte en gedegen beoordeling te kunnen maken van haar eventuele nood aan internationale bescherming.

(..)”

3.6.2. Zoals blijkt uit nazicht van het administratief dossier heeft de commissaris-generaal verzoekende partij op 7 augustus 2024 opnieuw gehoord. Anders dan wat verzoekende partij in het verzoekschrift voorhoudt, heeft de commissaris-generaal wel degelijk afdoende rekening gehouden met de overwegingen van de Raad in voormeld arrest. Zo blijkt dat verzoekende partij bevraagd werd over haar personalia, haar documenten (of het gebrek daaraan), haar leven in Pakistan en haar kennis over Afghanistan (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud (NPO), 7 augustus 2024), dit alles met als oogmerk te achterhalen of verzoekende partij de waarheid spreekt over wie zij voorhoudt te zijn. Met haar subjectieve overtuiging dat er te weinig vragen werden gesteld over *“het grondconflict, het risico op represailles of het sociaal netwerk van de betrokken familieleden in Afghanistan of Pakistan”* en haar betoog dat *“(e)venmin werd ingegaan op de specifieke omstandigheden van (haar) vertrek uit Pakistan en de dreiging van refoulement”* slaagt verzoekende partij er geenszins in afbreuk te doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier en die op goede gronden toelaten te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Afghaanse nationaliteit.

3.6.3. Verzoekende partij betoogt voorts wel dat *“geen grondige exploratie werd gedaan naar de impact van (haar) psychologische toestand op (haar) geheugen, verklaringsvermogen en inconsistenties”* maar ook hier kan zij geenszins gevolgd worden.

Zoals de Raad vooreerst al in zijn arrest nr. 301 674 van 16 februari 2024 overwoog: *“In haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan de loutere opmerking dat uit het gehoorverslag blijkt wat haar psychische toestand is, zonder evenwel enig medisch attest bij te brengen waaruit blijkt dat haar psychische problemen van die aard zijn dat zij niet op een volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. De Raad benadrukt dat verzoekende partij het enkel hield en houdt op een loutere verklaring dat zij psychologische problemen heeft. Verder blijkt dat de protection officer rekening heeft gehouden met haar verklaringen dat zij hoofdpijn krijgt als het een lang gesprek is door verzoekende partij erop te wijzen dat zij steeds een pauze mag vragen en te stellen dat het gesprek zo rustig mogelijk zal verlopen (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 2-3). Zoals in de bestreden beslissing evenwel terecht wordt aangegeven werd een pauze ingelast en heeft verzoekende partij zelf op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze gevraagd (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 13). Ondanks het gegeven dat verzoekende partij er nadrukkelijk op gewezen werd dat het belangrijk is dat zij medische documenten overmaakt aangaande haar problemen (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 11) heeft verzoekende partij bij de commissaris-generaal noch thans bij de Raad enig medisch stavingsstuk overgemaakt. Ook ter terechtzitting houdt de verzoekende partij het enkel bij een verklaring dat zij het mentaal moeilijk heeft. Uit het gehoorverslag noch uit enig ander objectief gegeven blijkt dat de door verzoekende partij voorgehouden psychische problemen van die aard zijn dat zij hierdoor niet in staat is om een procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielaanvraag daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Evenmin blijkt uit enig concreet gegeven dat haar cognitief geheugen (dermate) is aangetast zodat zij in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Zij brengt desbetreffend geen enkel medisch attest aan. Ook haar voorgehouden gebrek aan opleiding kan niet anderszins doen besluiten.*

Gelet op het voorgaande, meent de Raad dan ook dat in de bestreden beslissing op goede gronden door de commissaris-generaal geoordeeld wordt dat er in casu onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partij blijken die specifieke steunmaatregelen noodzaken en dat in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partij gerespecteerd worden en dat zij in de gegeven omstandigheden kan voldoen aan haar verplichtingen.”

Verder blijkt dat verzoekende partij tijdens het nieuwe gehoor van 7 augustus 2024 wel opnieuw verklaarde *“mentale problemen”* te hebben en op de vraag van de *protection officer* of zij dienaangaande medische documenten heeft gerepliceerd dat zij wel afspraken heeft met een psycholoog en een gewone dokter maar zoals de *protection officer* haar erop gewezen heeft, zitten er geen medische documenten in het administratief dossier. Verzoekende partij stelde dan wel dat ze deze naar haar advocaat zou sturen (CGVS, NPO, 7 augustus 2024, p. 2) maar zoals genoegzaam blijkt werd geen enkel medisch attest voorgelegd. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat de *protection officer* verzoekende partij erop gewezen heeft dat zij steeds mag vragen om een pauze zo zij daar nood aan heeft en haar ook gevraagd heeft wat hij voor

verzoekende partij kan doen om het persoonlijk onderhoud gemakkelijker te laten verlopen, waarop verzoekende partij slechts antwoordde: *“Ik ga gewoon een goed interview doen zodat ik een goede beslissing krijg”* (CGVS, NPO, 7 augustus 2024, p. 2). Er blijkt verder uit lezing van het gehoorverslag dat verzoekende partij in staat was om volwaardig deel te nemen aan het gehoor. De Raad stelt vast dat er geen enkel concreet gegeven voorligt waaruit kan blijken dat haar cognitief geheugen (dermate) is aangetast waardoor zij niet in staat is om volwaardig deel te nemen aan de procedure. Zij brengt desbetreffend geen enkel medisch attest aan.

Verzoekende partij lijkt er verder van uit te gaan dat het loutere gegeven dat zij verklaarde medische begeleiding te krijgen afdoende is om aan te tonen dat zij mentale problemen heeft die haar volwaardige deelname aan de procedure belemmeren maar zij kan hierin hoegenaamd niet gevolgd worden.

Verzoekende partij kan gelet op voorgaande vaststellingen geenszins gevolgd worden waar zij er met haar betoog in essentie op wijst dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar psychologische toestand.

3.6.4. Verzoekende partij meent verder dat *“er nauwelijks bevraagd of verduidelijkt (werd) waarom (zij) geen contact meer heeft met familieleden”* maar eenvoudige lezing van het gehoorverslag van 7 augustus 2024 leert genoegzaam dat zij niet overtuigt. Zo blijkt op pagina 6 van het gehoorverslag dat verzoekende partij omstandig bevraagd werd over het contact met haar familieleden. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk hoe haar antwoorden op de gestelde vragen dienaangaande een ander licht zouden kunnen werpen op het besluit van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat afdoende geschraagd wordt door de gegeven motivering. Zoals de Raad al had overwogen met betrekking tot het eerste gehoor van 3 april 2023: *“Uit de vage en niet-doorleefde verklaringen van verzoekende partij over haar familie kan naar oordeel van de Raad niet komen vast te staan dat er daadwerkelijk een familielink is. Dit alles temeer in het licht van de vaststelling dat – door te verklaren dat zij geen contact meer heeft met haar familie in Pakistan terwijl zij stelt wel nog contact te hebben met een neef aldaar die in hetzelfde vluchtelingenkamp verblijft als haar familie (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 5, 13-14) en er aldus redelijkerwijze kan aangenomen worden dat zij zich ook in verbinding kan stellen met haar familie aldaar – verzoekende partij bewust verzaakt aan haar medewerkingsplicht.”* Uit de antwoorden door de verzoekende partij gegeven tijdens het gehoor van 7 augustus 2024 kan niet anders blijken dan dat zij wel degelijk bewust de ware toedracht inzake haar identiteit tracht achter te houden nu zij weerom stelt geen contact te hebben met haar familie en op de vraag of zij nog steeds contact heeft met haar neef een antwoord geeft dat geen betrekking heeft op de vraag om dan, bij confrontatie van de *protection officer* dat zij niet antwoordt op de vraag, te stellen dat haar neef haar getelefoneerd heeft en dat haar neef geen nieuws heeft over de verblijfplaats van haar ouders (CGVS, NPO, 7 augustus 2024, p. 6). Door bij het nieuwe gehoor blootweg voor te houden dat er geen nieuws is over de verblijfplaats van haar ouders doet verzoekende partij hoegenaamd niks af aan de vaststelling dat zij tijdens het eerste gehoor van 3 april 2023 verklaarde dat haar neef waarmee zij contact heeft in hetzelfde kamp verblijft als haar ouders (CGVS, NPO, 3 april 2023, pp. 13-14) en het aldus onaannemelijk is dat zij wel contact heeft met haar neef maar niet met haar ouders. Zo verzoekende partij werkelijk het kind is van de personen waarvan zij beweert dat deze haar ouders zijn, mag redelijkerwijze aangenomen worden dat zij wel degelijk in staat is om zich in verbinding te stellen met haar ouders. Dat zij hun nummer niet heeft als verklaring waarom zij geen contact heeft met haar voorgehouden ouders (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 5) is volstrekt ongeloofwaardig.

3.6.5. Verzoekende partij verwijst voorts wel naar de *PoR*-kaarten die zij heeft voorgelegd en betoogt dat de commissaris-generaal *“geen concreet bewijs (levert) dat de overgelegde kaart vals is”* maar de Raad benadrukt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de commissaris-generaal noch de Raad dient aan te tonen dat de stukken vals zijn, maar dat het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; Rvs 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714), wat *in casu* gebeurd is. Zo blijkt immers dat de voorgelegde *PoR*-kaarten werden afgetoetst aan de verklaringen van verzoekende partij waarbij duidelijke en pertinente inconsistenties tussen haar verklaringen en de kaarten werden vastgesteld. Verzoekende partij houdt dan wel voor dat *“(d)at het document afwijkt in details (bijv. naam van de moeder) (...) onvoldoende reden (is) om de gehele identiteit te betwijfelen”* doch zij is geenszins ernstig. Wanneer verzoekende partij documenten voorlegt dan mag van haar redelijkerwijze verwacht worden dat haar verklaringen dienaangaande overeenstemmen met de inhoud van deze documenten, *quod non*. Zoals de commissaris-generaal ook op goede gronden vaststelt overtuigt verzoekende partij met haar verklaring dat de naam op de *PoR*-kaart van haar moeder de naam van haar moeders' vader is geenszins om de vastgestelde discrepantie tussen haar verklaring dat haar moeder B.S. heet en de op de *PoR*-kaart compleet andere naam (zowel voor- als achternaam) N.H.G. te verantwoorden. Evenmin overtuigt verzoekende partij met haar betoog dat *“(d)e vermeende tegenstrijdige gegevens (o.a. geboortedata) (...) het gevolg (zijn) van analfabetisme, mentale problemen en een gebrek aan juridische bijstand in vorige landen van doortocht”* om de motivering dat: *“Dat de twijfel over uw identiteit gegrond is, blijkt uit documenten van Bulgarije. Zo verklaarde u daar de naam H. H. R. (...) te dragen, geboren op (...) augustus 2001 (Dublin Unit Bulgaria). Uit*

uw voorgelegde PoR-kaart blijkt dezelfde naam als in België, maar volgens de kaart zou u dan weer geboren zijn in 1993 (document 1). Dit in tegenstrijd met uw verklaarde geboortedatum in België, namelijk (...) januari 1996. Bovendien beweerde u op het moment van het eerste persoonlijk onderhoud (3 april 2023) 29 jaar oud te zijn, dus geboren in 1994 (CGVS 1 p. 5), wat niet strookt met uw beweerde geboortedatum.(...) Daarnaast heeft u verklaard dat u nooit onderwijs heeft genoten, terwijl uit uw PoR-kaart blijkt dat u wel degelijk onderwijs heeft gevolgd. De PoR-kaart is niet in staat de eerdergenoemde twijfels over uw identiteit en nationaliteit weg te nemen.” te ontkrachten. Wat betreft haar voorgehouden mentale problemen kan dienstig verwezen worden naar de bespreking sub 3.6.3.. Verder wijst de Raad erop dat ook van een laaggeschoold persoon redelijkerwijze verwacht mag worden dat die eenduidige verklaringen kan afleggen over essentiële elementen van zijn identiteit, waaronder zijn eigen naam en leeftijd en gaat verzoekende partij er bovendien aan voorbij dat – door voor te houden analfabeet te zijn – zij bevestigt dat haar verklaring nooit onderwijs gevolgd te hebben volledig ingaat tegen de vaststelling dat uit de uitlezing van de PoR-kaart blijkt dat de persoon aan wie de PoR-kaart toebehoort wel degelijk naar de lagere school in het kamp ging (CGVS, Map 6, Landeninformatie, stuk 3, COI Case AFG/PAK2023-008, 25 april 2023: “Education Level: Grade 1-6 Primary”). De Raad ziet voorts niet in waarom het gegeven dat verzoekende partij geen juridische bijstand zou gekregen hebben in andere landen van doortocht maakt dat zij geen eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over haar eigen naam en leeftijd. Anders dan wat verzoekende partij voorhoudt blijkt ook geenszins dat zij de vastgestelde discrepanties “afdoende verklaard (heeft) tijdens het gehoor”. Samen met de overige motieven in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam naar voren komt dat geen geloof gehecht kan worden aan haar voorgehouden Afghaanse nationaliteit alsook de blijkens objectieve landeninformatie circulatie van fraudeleuze PoR-kaarten of gebruik van PoR-kaarten door personen aan wie ze niet toebehoren komt de commissaris-generaal op goede gronden tot het besluit dat de PoR-kaarten de twijfels over haar identiteit en nationaliteit niet vermogen weg te nemen.

3.6.6. Door er voorts op te wijzen dat zij nooit in Afghanistan is geweest en haar familie ook al lang geleden Afghanistan is ontvlucht om haar gebrekkige kennis over Afghanistan te verantwoorden, gaat verzoekende partij geheel voorbij aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met haar verklaring dat zij nooit in Afghanistan is geweest maar er op goede gronden op wijst dat: *“dit geen rechtvaardiging voor uw ontoereikende kennis over het land (biedt). U stelt dat u uw hele leven in een Afghaans vluchtelingenkamp in Pakistan heeft gewoond met uw Afghaanse familie en andere Afghaanse Pashtounen (CGVS 1 p. 7). Toen u werd gevraagd wat uw ouders u vertelden over de cultuur en gewoontes in Afghanistan, gaf u slechts een oppervlakkig antwoord: dat het goede mensen zijn in een goed land, maar dat jullie niet konden terugkeren wegens vijandigheid. U werd gewezen op de ontoereikendheid van uw verklaringen en aangemoedigd om meer te vertellen over het weer, het eten, de cultuur en de activiteiten van uw ouders. Uw antwoord hierop was dat het in Afghanistan goed weer was en dat er water was (CGVS 2 p. 11). Wat betreft het beroep van uw vader, komt u niet verder dan te stellen dat hij in Afghanistan “een kar” had. U gaf aan de Afghaanse kalender niet te kennen, omdat uw vader u daar nooit iets over had verteld (CGVS 2 p. 11). Toen u werd gevraagd om enkele districten in Afghanistan op te sommen, noemde u Kunduz, wat een provincie is. Vervolgens noemde u Mazar (Mazar-e-Sharif), wat een grote stad is (zie blauwe map). U sloot af door te stellen dat Tadzjikistan en Oezbekistan ook districten in Afghanistan zijn. U verklaarde geen provincies te kennen (CGVS 2 p. 12). Uw ontoereikende kennis over Afghanistan overtuigt het CGVS er niet van dat u de Afghaanse nationaliteit bezit.”* Zoals de Raad er ook al in zijn arrest nr. 301 674 van 16 februari 2024 op gewezen had, mag van verzoekende partij die beweert haar hele leven in een Afghaans vluchtelingenkamp in Pakistan te hebben geleefd met familie en andere Afghaanse Pashtounen (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 7), verwacht worden dat zij toch enige notie heeft van de herkomst van haar ouders en zo dus ook haar eigen herkomst. Zoals evenwel blijkt schiet verzoekende partij schromelijk tekort hierin, hetgeen verder bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden nationaliteit.

3.6.7. Door voorts te verwijzen naar haar verklaringen tijdens het gehoor en de subjectieve overtuiging te zijn toegedaan dat zij wel degelijk aangetoond heeft Afghaans staatsburger te zijn, slaagt zij er geenszins in de omstandige motivering waaruit op afdoende wijze blijkt waarom geen geloof gehecht kan worden aan haar voorgehouden nationaliteit te ontkrachten. De Raad benadrukt daarbij dat het niet is omdat verzoekende partij op bepaalde vragen wel een antwoord kon geven, zij daarom haar voorgehouden nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt.

Verder heeft de commissaris-generaal ook op goede gronden vastgesteld dat: *“Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat u ook over uw reisweg contradictorische verklaringen aflegt. Uw verklaring, namelijk dat u in 2019 Pakistan verlaten heeft (CGVS 1 p. 19), strookt niet met uw EUODAC-hit. Daaruit blijkt dat uw vingerafdrukken reeds in 2018 genomen werden in Bulgarije. U geconfronteerd met dit gegeven, bevestigt u dat u in 2018 in Bulgarije was, maar blijft u volharden dat u Pakistan pas in 2019 verliet (CGVS 1 p. 9). Ook stelt u in Roemenië en Bulgarije geen verzoek om internationale bescherming ingediend te hebben (CGVS 1 p. 10). Opnieuw blijkt uit uw EUODAC-hit iets anders, namelijk dat uw vingerafdrukken wel genomen werden in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Bovendien stelt u in 2019 in Roemenië*

*geweest te zijn (CGVS 1 p. 9), terwijl uit uw EURODAC-hit blijkt dat u daar pas in 2021 vingerafdrukken gaf.” Anders dan wat verzoekende partij andermaal voorhoudt, kunnen de vastgestelde discrepanties tussen haar verklaringen over haar reisweg en de objectieve gegevens zoals die blijken uit de Eurodac-resultaten geenszins verschoond worden door de verwijzing naar “geheugenproblemen” (zie bespreking sub 3.6.3.) of “onvermogen tot tijdsbepaling” wegens het “ontbreken van onderwijs of formele tijdsstructuren.” Zelfs aangenomen dat verzoekende partij laaggeschoold/analfabeet zou zijn, dan nog mag van haar redelijkerwijze verwacht worden dat zij met objectieve gegevens overeenstemmende verklaringen kan afleggen over haar reisweg. Het verlaten van Pakistan waar zij stelde gans haar leven gewoond te hebben vormt immers een dermate ingrijpende gebeurtenis in het leven van verzoekende partij dat verwacht kan worden dat het tijdstip daarvan in haar geheugen gegrift staat. Dat zij – ondanks confrontatie met de objectieve gegevens van de Eurodac-resultaten – blijft volharden in haar bewering in 2019 Pakistan verlaten te hebben (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 9), samen met de overige vaststellingen zoals *supra* geciteerd doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over haar reisweg.*

3.6.8. Het geheel van de motieven waaruit blijkt dat verzoekende partij geen enkel identiteitsdocument heeft voorgelegd, zij ook wisselende verklaringen heeft afgelegd inzake haar naam en leeftijd, zij geen enkel Afghaans document heeft voorgelegd inzake haar familieleden, er discrepanties zijn tussen haar verklaringen en de voorgelegde PoR-kaarten, blijkens objectieve informatie ook fraudeleuze PoR-kaarten circuleren of PoR-kaarten gebruikt worden door personen aan wie ze niet toebehoren, haar kennis over Afghanistan ontoereikend is en zij ook nog contradictorische verklaringen heeft afgelegd over haar reisweg, laat genoegzaam toe te besluiten dat zij *“niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw identiteit, uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde”*.

Door verder haar verklaringen omtrent het grondconflict te benadrukken, gaat verzoekende partij er geheel aan voorbij dat er geen geloof gehecht kan worden aan haar verklaringen omtrent haar identiteit, nationaliteit en waar zij voor haar aankomst in België leefde zodat zij – door de ware toedracht aangaande haar werkelijke nationaliteit te verzwijgen – derhalve geenszins een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Immers kan de verzoekende partij geen vrees ten aanzien van Afghanistan uiten, zonder eerst aannemelijk te maken dat zij over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij gedurende jaren als Afghaans vluchteling in Pakistan heeft verbleven. Verzoekende partij blijft in gebreke duidelijkheid te verschaffen omtrent haar werkelijke identiteit, nationaliteit en verblijfssituatie voor haar komst naar België, en dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoeker om internationale bescherming verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet de waarheid verteld over zijn identiteit waaronder zijn nationaliteit, en over zijn reisweg maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad onderstreept in dit verband opnieuw dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden. Door haar gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over haar identiteit, haar werkelijke nationaliteit en waar zij voor haar komst naar België leefde. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoekende partij haar nood aan internationale bescherming niet aannemelijk. De verzoeker om internationale bescherming kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, *quod non in casu*.

3.6.9. Gelet op voorgaande is het betoog in het verzoekschrift over het risico dat zij loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van haar verblijf in het westen en in Pakistan alsook haar verwijzing naar de algemene toestand in Afghanistan niet dienstig.

3.6.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord, waarbij verzoekende partij zich heeft laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.6.11. Waar verzoekende partij in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER